

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1885-08-07

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 7 5

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10285>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑ.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω. Σελ. 8. Έν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.

*Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Είδοποιήσεις κοί διατριβαί κατ' ἀποκοπήν.

Πάσα ἀποστολή ἀφορώσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ ΛΟΥΓΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσσόν.

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἡ ἄργα θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

7, ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1885.

Η ΟΠΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ.

[συνέχεια ἀπ' ἀριθ. 73]

Μαθόντες οἱ Κύπριοι τότε ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἶπεν εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ παρατηρήσῃ καὶ νὰ προσέξῃ καλὰ με πόσον ἔργον θὰ διοικήσῃ τὴν Κύπρον διὰ νὰ διοικήσῃ κ' ἐκεῖνη τὴν Μ. Ἀρμενίαν, ἔχαιρον καὶ ἠγάλλοντο καὶ ἐσχίρτων ὅτι τόσο καλὰ θὰ διοικηθῶσιν, ἀφοῦ θὰ γείνωσιν ὑπογραμμὸς καὶ τύπος εἰς ἄλλας κακὰς Κυβερνήσεις, ὥστε θὰ γείνωσι ζηλευτοὶ καὶ μακάριοι εἰς κακοδιοικουμένους λαοὺς, οἱ ὅποιοι βεβίως θὰ προσεύχωνται νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ νὰ παρακαλοῦν τὸν Θεὸν νὰ τοὺς ἀξιῶσῃ τέτοια καλῆς τύχης ὡς τῶν Κυπριωτῶν. Καὶ λοιπὸν τὸ πλῆθος ὄλον ἐκείνο τῶν Κυπρίων ὅσοι ἔδωκαν εἰς τὰς ἀρχὰς διαφόρους αἰτήσεις καὶ ἔκαμαν διάφορα παράπονα ἀπήλθον εἰς τὰ ἴδια τῶν μὲ μεγάλην χαρὰν καὶ μὲ ὄχι ἐλπὶδα ἀλλὰ βεβαιοτάτην βεβαιότητα ὅτι θὰ ζητηθῶσι μετὰ τινος ἡμέρας καὶ νὰ λάβωσιν ἀπάντησιν ἀναιροῦσαν ἀμέσως ὅλα τὰ δεινά τῶν ὅσα ἐκ τῆς προηγουμένης κακοδιοικήσεως ὑπέφερον.

Ἀλλὰ διὰ νὰ μάθῃ ὁ ἀναγνώστης μὲς ποίου εἴδους αἰτήσεις καὶ ἀναφοραὶ ἐδόθησαν διὰ νὰ παραβάλλῃ μὲ αὐτὰς τὴν ἀπάντησιν, καὶ νὰ γνωρίσῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν μεγάλην ἀλήθειαν τῶν γραφομένων μας, σημειοῦμεν ἐνταῦθα τὰς κυριωτέρας αἰτήσεις καὶ παρακαλοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραβάλλῃ τὰς σημειώσεις

μας αὐτὰς μὲ τὰ τότε κατάστιγιά της.

Α'). Ὡς πρώτη ἀναφορὰ (ἐκ τοῦ εἶδους δηλ. τῆς ὁποίας ἐδόθησαν αἱ περισσότεραι), ἦτο ἡ ἑξῆς: «Τὸ σπῆτί μου (ἢ τὸ χωράφι μου κλ.) ἐνῶ τὸ ἠγόρασα διὰ δύο χιλ. γρῶσια οἱ ἐτιμηταὶ τῆς τουρκ. κυβερνήσεως μοῦ τὸ ἐξετίμησαν διὰ 10 χιλ. καὶ τοιοῦτοτρόπως πληρῶνω ἀντὶ 840 γρ. κτηματικὸν φόρον. Παρακαλῶ λοιπὸν τὴν Σ. Κυβέρνησίν μου νὰ διατάξῃ τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ τούτου».

Β'). Δευτέρα ἀναφορὰ (ἀφορῶσα τὸ γενικὸν) ἦτο ὡς ἑξῆς: «Ὁ δεινὸς δεκατιστῆς μοῦ παρεμβάλλει πλείστα κωλύματα καὶ δὲν μ' ἀφίνει νὰ σηκώσω τὸ σιτάρι μου ἐγκαίρως ἀπὸ τ' ἀλώνι διὰ νὰ μὴ βλαβῆ ἐκ τῆς κακοκαιρίας».

Γ'). ἀναφορὰ ἦτο ὅτι «Οἱ ἐνοικιασταὶ τῆς δεκάτης (διότι ἦσαν ἐνοικιαστικὰ ἀκόμη τότε) ἀντὶ νὰ πάρουν, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ μέρους, τὴν δεκάτην τοῦ δεινὸς πράγματος εἰς εἶδος, ἀπαιτοῦν νὰ τὴν λάβουν εἰς χρήματα.»

Δ'). Ὡς τετάρτην ἀναφορὰν ἂς θεωρήσωμεν μίαν δεθεῖσαν κατόπιν τοῦ ἑξῆς συμβάντος τότε ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, μετὰ τινος καιρὸν ἀπὸ τῆς ἀγγλ. κατοχῆς: Ζαπτιεῖς τις, ὑπάλληλος πλέον τῆς ἀγγλ. κυβερνήσεως, ὀθωμανὸς, ἐφιλονέκει μεγαλοφώνως καὶ ὑβρίζεν ὑποδηματοποιὸν τινὰ χριστιανόν. Ἐκ περιεργείας ἐπλησίχσάν τινες χριστιανοὶ διὰ νὰ μάθωσι τί τρέχει, ὅτε ὁ ἕτερος, τῶν ζαπτιέ-

δων [διότι ἦσαν δύο] εἶπε μεγαλοφώνως «νέ ἰστέρισιζ σιζ πούραγιζ πρὲ κιαουρ λάρ;» [τί ζητεῖτε σεις ἐδῶ ἔρὲ ἀπιστοί;] Οἱ χριστιανοὶ ἀκούσαντες προφερομένην τὴν σκανδαλώδη ταύτην ὕβριν τόσο ἀφόβως τόσο δημοσίως, ἐνῶ ἤρξατο νὰ ἐκλίπη καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς Τουρκίας, ἤρχισαν νὰ τρέμουν σύστωμοι ἀπὸ θυμὸν καὶ νὰ συνεννοῶνται μετὰ τῶν, ὅτε εἰς ἐξ αὐτῶν τοὺς λέγει «τί σκέπτεσθε τέτοια ἀνόητα πράγματα; ἀναφορὰν ἀμέσως εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τότε βλέπετε». Καὶ ἂμ' ἔπος ἂμ' ἔργον. Ἐκκαμαν ἀναφορὰν καὶ «ἐὰν τὴν σκανδαλώδη ταύτην καὶ ὑβριστικὴν λέξιν—ἔλεγον μετὰ τῶν ἄλλων ἐν αὐτῇ—ἀκούσωμεν καὶ ἐκ δευτέρου ἐκ στόματος Τούρκων, προειδοποιούμεν τὴν Σ. Κυβέρνησιν ὅτι αἱ συνέπειαι θὰ ὦσιν ἀρκετὰ δυσάρεστοι». Ἐπεγράφησαν ἐν αὐτῇ πλείστοι ὅσοι χριστιανοὶ καὶ τὴν ἔδωκαν.

Αἱ! βεβία ἦτο σοβαρὸν τὸ πρᾶγμα καὶ ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔκαμιν ἐν ἀρκετὰ καλὸν καὶ ἱκανοποιητικὸν βῆμα διὰ νὰ λείψῃ πλέον ὅλως διόλου ἡ λέξις «κισούρ» καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Τούρκου καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τὰ δικά μας, δι' αὐτὸ δὲ καὶ ὄχι μόνον οἱ δόντες τὴν ἀναφορὰν ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι ἤκουσαν καὶ ἐνόησαν τὴν σπουδαιότητα τοῦ πράγματος παρουσιάζοντο δις καθ' ἑκάστην καὶ ἡρώτων ἂν ἐλήφθη ἀπάντησις. . .

Ἐφθασε τέλος πάντων ἡ ἀπάντησις! Ἦτο κλεισμένη εἰς ἐπίσημον φάκελλον,

μεγάλον, μέγαλον, και διηυθύνετο πρὸς τὸν πληρεξούσιον ὄλων . . . Ἐτρέξαμεν ἀμέσως νὰ εὐρωμέν τινα γνωρίζοντα τὴν Ἀγγλικὴν νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ τὸ περιεχόμενον τῆς ἀπαντήσεως, ἕως οὗ δὲ νὰ τὸν εὐρωμέν ἀδύνατον νὰ ἐξηγηθῶ τί ἐγένετο ἐντὸς μας. Λαμβάνει τὴν ἀπάντησιν ἀνά χειράς, κὶ ἐκεῖνος ἀφοῦ εἶδε φαίνεται τὴν τὴν τὴν περιέργειάν μας ἠθέλησε νὰ μᾶς διασαφήσῃ κομμάτι, τὴν ἀνέγνωτε μυστικῶς καὶ ἐστάθη ὀλίγον καὶ ἐσυλλογίζετο. Ἡμεῖς ἐβουθίζαμεν τὰ μάτια μας μέσ' ἰς τὰ μάτια του νὰ διαβάσωμεν ἐκεῖ μέσα τὴν μεγάλην ἰκανοποίησιν καὶ τὰ μεγάλα μέτρα τὰ ὅποια ἔλαβε πρὸς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις χάριν τῆς ἡσυχίας πρῶτον καὶ χάριν τῆς μεγαλειότητος μερίδος τοῦ πληθισμοῦ τῆς Κύπρου. «Τέλος πάντων κύριε (ἦτο ὁ χρυσοῦς νέος κ. Ξανθιππίδης) πῆτε μας παρακλῶ τί γράφει ἡ ἀπάντησις; Ἄκουσε φίλε μου—μᾶς λέγει—ἡ ἀπάντησις λέγει ἔτσι». «Δὲν βλέπω τὸν λόγον διὰ τὸν ὅποιον ἡ λέξις κιαούρσας προσβάλλει» καὶ ἔφερον ὑπογραφὴν τοῦ τότε διοικητοῦ, νῦν δὲ δικαστοῦ Λευκωσίας. Φαντάσθητε ἄνθρωπον νὰ τρέγῃ εἰς μέρος εἰς τὸ ὅποιον ἔβαλεν ἢ εἶνε βέβαιος ὅτι ὑπάρχει θησαυρὸς καὶ ἀφοῦ ἀνοίξῃ τὸ μέρος νὰ εὕρῃ ἀντ' αὐτοῦ ἕν σῶμα νεκροῦ τοῦ ὁποίου ἡ κεφαλὴ νὰ τὸν φουᾶ ἰς τὰ μμάτια, διὰ νὰ ἐνοήσῃτε τί ἠσθάνθημεν καὶ ἡμεῖς τὴν ὥραν ἐκείνην. Ἄλλος ἔτριβε τὰ μμάτια καὶ ἄλλος ἐκαθάριζε τ' αὐτιά. Τὸν ἠρωτήσαμεν ἐλ δευτέρου· τὰ αὐτιά. Ἐσκέφθημεν ὅτι πιθανὸν ὅ κ. Ξανθιππίδης νὰ μᾶς ἐχωράτευεν ἢ νὰ μὴ τὸ ἐξήγησε καλὰ (ἐθεωρήθη κὶ ὁ πτωχὸς Ξανθιππίδης ὡς ἀμαθής). Ἐτρέξαμεν λοιπὸν εἰς ἄλλον· τὰ αὐτιά.

Ἐδραγκάσαμεν τότε ὄλοι τὰ δάκτυλά μας ὡς ἄλλας ἀλλάντας καὶ διηυθύνθημεν ἕκαστος ἐν πριγκητικῇ σοβαρότητι καὶ θρησκευτικῇ σιωπῇ, τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν κλειστὸν καὶ τὸν ἄλλον ἀνοικτὸν ἔχοντες· δὲν πιστεύω δὲ νὰ εὐρεθῇ κανεὶς ἐξ ἐκείνων οἱ ὅποιοι μᾶς ἔβλεπον εἰς τὸν δρόμον μὲ τέτοιον τρόπον καὶ νὰ μὴ ἐσκέφθη ὅτι ἦτο ἀρκετὰ ἀνγκαῖον ἐν φρενοκομείον ἰς τὴν Λευκωσίαν.

[ἀκολουθεῖ.]

Ἀπὸ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ Α. Ἐξοχ. ὁ Μ. Ἀρ-

μοστής εὐφρεστήθη νὰ διατάξῃ ἕνα:

1. Κάθε πλοῖον τὸ ὅποιον ἔρχεται ἀπὸ τινος μέρους τῆς Γαλλίας καὶ τὸ ὅποιον δὲν ἔκαμε τὴν κάθαρσίν του εἰς κανένα ἄλλον λιμένα, νὰ μὴ γίνετα δεκτὸν εἰς κανένα λιμένα τῆς Κύπρου παρὰ μόνον εἰς τὸν τῆς Λάρνακος.

2. Κάθε τέτοιον πλοῖον θὰ κάμῃ κάθαρσιν εἰς τὸν λιμένα Λάρνακος ὀλοκλήρου ἡμέρας.

3. Κιβώτια τῶν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορεύματα θὰ καπνίζωνται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον Λάρνακος. Τὰ παληόρουχα (πατζαδούρες) δὲν γίνονται δεκτά. Τὰ ἐμπορεύματα τὰ ὅποια δὲν μολύνονται δὲν θὰ καπνίζωνται.

4. Τὰ γράμματα κλ. ὅσα θὰ ἔρχονται ἐκ Γαλλίας θὰ στέλλωνται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον νὰ καπνίζωνται καὶ ἔπειτα νὰ διδόνται.

Ἐξεφουρνίσθη ἀπὸ τὸ Τρώδος ταῖς 10 Αὐγούστου 83.

Τέτοια ξεφουρνίσματα εἶνε τῶντι καλὰ, ἀλλὰ πιθανὸν εἰς τὴν Συρίαν ὅσοι πηγαίνουν ἐκ Γαλλίας νὰ κάμνουν κάθαρσιν μιᾶς μόνον ἡμέρας καὶ τὴν ἐπιούσαν νὰ ἔρχονται εἰς Λάρνακα, κατὰ δὲ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν νὰ γίνονται δεκτοὶ ἄνευ ἄλλης καθάρσεως. Εἶνε λοιπὸν ἀρκετὴ ἡ κάθαρσις ἐκείνη τῆς μιᾶς ἡμέρας;

Μεγάλῃ αὐστηρότητι χρειάζεται ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως δι' αὐτὰ, καὶ μάλιστα τῶρα ὅπου ἔχομεν φόβους διὰ τὴν φυλλόξηραν ἢ ὅποια ἂν εὕρῃ μίαν χαρμαγδιᾶν εἴτε ἀπροσεξίας τῶν Τελωνῶν εἴτε ἀδιαφορίας τῶν Γραμματέων εἴτε κατεργαρίας τῶν Φαρισαίων καὶ εἰσχωρήσῃ εἰς Κύπρον, τετέλεσται πλέον! Ὅχι μόνον τὰ ἀμπέλια καὶ τὰ δένδρα ἀλλὰ καὶ τὰ φύλλα τῆς καρδιάς μας θὰ ξηράνη, καὶ τότε ἀδιάφορον ἂν ξηράνη, κ' ἡ κεφαλὴ καὶ τοῦ μὴ προσέξοντος ἢ χαρισθέντος ὑπαλλήλου καὶ τοῦ προϊσταμένου του.

Ἀκούομεν ὅτι αἱ Κυβερνήσεις παντοῦ στέλλουν καθ' ἑκάστην εἰδημονίας κὶ περιέρχονται καὶ ἐξετάζουν τὰς διαφορὰς ἀσθενείας τῶν ἀμπέλων διὰ νὰ ἐνοήσωσιν ἂν ἔχουν φυλλόξηραν ἢ ὄχι διὰ νὰ προλάβουν τὸ κακόν· ἐδῶ σὺ κυρὰ Κυβέρνησις ποῖον ἔστειλες; Μὰ κολά, ἐκεῖ ἴψηλά ἰς τὸν Ὀλυμπον ποῦ κάθησαι, μὲ μόνον τὸν Μορφέα καὶ τὸν Βάκχον συναναστρέφουσαι; Αὐτοὶ μόνον σοῦ ἤρσαν, οἱ δὲ ἄλλοι Θεοὶ αἰσθανόμενοι περισσώτερον φαίνεται τὸ Ἑλληνικὴ των σὲ ἀποστρέφονται καὶ τοὺς ἀποφεύγεις; Ἀλλὰ χάριν τοῦλάχιστον τοῦ φίλου σου Βάκχου προστάτευσεν τὰ ἀμπέλια· ἢ δὲν ξέρει ὁ δικός μας Βάκχος νὰ κατασκευάζῃ πύρρα;

Πύρρα εἶπαμεν καὶ ἐνθυμήθημεν.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι εἰς τὸ Τρώδος ὑπάρχει τῶρα στρατὸς μέχρι 3 χιλ. Τὰ φαγητὰ λοιπὸν τὰ γάλακτα καὶ τὰ γλυκίσματα καὶ πρὸ πάντων ἡ πύρρα κουβαλοῦνται ἐκεῖ καθ' ἑκάστην μὲ καμήλους μὲ ἀμάξας κλ. Εἰς λοιπὸν χωρικὸς ὁδοποιὸς ἔβλεπε συχνὰ νὰ κουβαλοῦνται αἱ πύρραι εἰς τὸ Τρώδος καὶ εἶδεν ἔπειτα ἄλλο πάλιν φορτίον νὰ πηγαίνῃ ἠρωτήσῃ μὲ ἀπορίαν τοὺς ἀγωγιάτας:

—Εἶντα ἔν τοῦτο θρὲ πάλιν;

—Πύρρα γυιέ μου πύρρα.

—Καταρραμένον τζαὶ φάουσαν!!! τζαὶ πίνουν τὴν σιὸρ καθ' ἡμέραν;

—Οὐ σου οὐ! μὴν ἐρωτᾶς. Τὰ παμπόρρα πηγαίνουν τζ' ἔρχονται τζ' ὄλο πύρραις τοὺς κουβαλοῦν.

—Τζαὶ δὲν τζακροῦν σιὸρ;

—Χαπάριν δὲν ἔχουν γυιέ μου· πίνουν ποῦ τὴν μίαν τζαὶ κατουροῦν ποῦ τὴν ἄλλην.

—Ἐ τζαὶ κάλο τοῦτοι ἐν νὰ μᾶς ξεράνουν τοὺς πεύκους οὐλοῦς τοῦ Τρώδου, τζ' οἱ Ὀρμάν-μαϊμούνιδες χαπάριν δὲν ἔχουσι, παρὰ καρτερεῦν με' μένα πότε νὰ κόψω ἕνα παλλοῦκι γιὰ τὸν γάδαρόν μου νὰ μοῦ πάρουν 4—5 λίρας, ποῦ νὰ τοὺς πάρ' ἢ πουμπάρρα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ.

Τὰ ἀφγανικά εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν. Ἀφγανοὶ καὶ Ρῶσοι ἴστανται σχεδὸν ἀντιμέτωποι καὶ ἡ παραμικρὰ ἂν δοθῇ ἀφορμὴ θὰ ἀρχίσῃ ὁ χυρὸς. Ἡ Ρωσσία, ἐνῶ κερδίζει καιρὸν αὐτὴ ἢ ἰδία, φρονεῖ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Τούρκων παρεμβάλλει ἐπιτήδει· προσκόμματα διὰ νὰ κερδήσῃ καιρὸν νὰ καταλάβῃ θέσεις στρατηγικάς καὶ νὰ ὀχυρωθῇ ἡ Ἐμίρσις τοῦ Ἀφγανιστάν.

—Χολέρα καὶ ἐν Ματσαλία. 35 θάνατοι ἐκ χολέρας συνέβησαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Ἐν Ἰσπανίᾳ 4,379 κρούσματα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ θάνατοι 1621.

—Ὁ Ὀσμάν Δίνας προσπαθεῖ νὰ κυριεύσῃ τὴν Κασσάλαν δι' ἐφόδου. Τὰ "Ἡμερησια Νέα" λέγουσιν ὅτι εἰς μάχην τινὰ τῆς 30 Ἰουνίου παρὰ τὴν Κασσάλαν ἐφονεύθη ὁ Ὀσμάν Δίνας. Τὴν 15ην Ἰουλίου ἡ φρουρὰ τῆς Κατσαλάς ἀπέκρουσεν ἰσχυρὰν ἐφοδὸν Μαγδιστῶν. Λέγεται ὅτι ἐφονεύθησαν Μαγδισταὶ 3 χιλιάδες καὶ ἐκυριεύθησαν ζῶα 2,000.

—Πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐξακριβώσιν τῶν φρικτῶν ἀποκαλύψεων τὰς ὁποίας ἔκαμεν ἡ "Pall Mall" ἐσηματίσθη ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κανταβρυγίας, τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Λονδίνου, τοῦ Καρδινάλιου Μένιγη, τοῦ βουλευτοῦ Σαμουὴλ Μόρλεϋ, τοῦ νομοδιδασκάλου Ράϋδ, καὶ προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Λόρδου Δημάρχου. Ἐξετάσασα δὲ εὗρεν αὐτὰ ἐν συνόλῳ ἀκριβῆ. Τὸ Κοινοβούλιον θ' ἀναγκασθῇ κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον νὰ ψηφίσῃ τὰς αἰτουμένας τρο-

ποποιήσεις εις τὴν ποινικὴν νομοθεσίαν περὶ προστασίας τῶν ἀνηλίκων.

— Ἐν τῷ τουρκικῷ ταχυδρομείῳ μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης ἐχάθησαν γραμματῶν ἀξία 1500 λιρών.

— Ἐγένετο τέλος πάντων ἐναρξίς τῆς πληρωμῆς τῶν ἀποζημιώσεων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

— Πέντε πυροκαϊκὴ ἐγένοντο ἐν διαφόροις συνοικίαις τῆς Μόσχας τῇ 1ῃ Ἰουλίου. Ἐν μιᾷ τῇ σημαντικωτέρᾳ αἰζημῆται ὑπολογίζονται εἰς 300 χιλ. ρουβλία.

— Ἐχει κ' ἡ φαλάκρα τὴν τύχην τῆς Ζυθοπώλης τις τοῦ Ἀμβούργου φαλακρὸς φαίνεται κ' ἐκεῖνος—ἀφῆκε διὰ διαθήκης ἐπιτίθειαν πρόσδοτον ἐκ χιλίων ταλλήρων ἧτις θὰ δίδηται κατ' ἔτος εἰς τὸν πλέον φαλακρὸν συμπατριώτην του. Ἑλλανοδίκαί—ἵνα καὶ τουτοὺς ἀποκαλέσωμεν οὕτω—λέγει ὁ "Νεολόγος", θ' ἀριθμῶσι τὰς τρίχας τῶν φαλακρῶν οἵτινες θ' ἀντιπῶνται τῷ γέρατος. Ἐὰν δέ ποτε παρουσιασθῇ τις μηδὲ τρίχα σώζων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, οὗτος θὰ λαμβάνῃ ὀλόκληρον τὸ κεφάλαιον, οὐ οἱ τόκοι θ' ἀμειβῶσι κατ' ἔτος τὴν φαλάκραν του.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Κυρὰ Κυβέρνησις!

Καὶ πάλιν πρὸς σὲ στρέφω τὸ βλέμμα μου, διότι σ' ἀγαπῶ. . . ζεύρεις σὺ πόσον. Ἐγένετο τὸ σφαγεῖον τῆς Λευκωσίας εἰς τὸ μέρος τὸ ὅποιον ὑπάρχει δὲν βλάπτει τὴν υγείαν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Καϊμακλίου τοῦ ὁποίου, ὡς καὶ ὅλων τῶν μερῶν ἐκείνων, παντοτεινὸς σχεδὸν ἀνεμος καὶ μάλιστα τῶρα τὸ καλοκαίρι εἶνε ὁ δυτικὸς; Οἱ κάτοικοι σιθάνονται τὴν βρώμαν πάντοτε ποῦ τοὺς τὴν κουβαλεῖ ὁ ἀέρας τὸν ὅποιον περιμένουν μὲ τέσσαρ' ἡμέρας νὰ τοὺς δροσίση, καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι ἀπὸ ἐκεῖ προέκυψαν ελαιαὶ βαρεῖαι θερμὴ καὶ ἀσθένειαί των φέτος καὶ σοῦ τὸ ἀνέφεραν καὶ ὅμως ἐπαίξεις τ' αὐτὰ σου. Ἄν ἦτο φόρος ἢ πρόστιμον καὶ νὰ δῆς πῶς ἔτρεχες ἐπειδὴ ὅμως πρόκειται περὶ τῆς υγείας ἐνὸς μεγάλου χωρίου εἰς τὸ ὅποιον μάλιστα δὲν κατοικοῦν Ἀγγλοὶ, ἀδιάφορον λέγεις. Μὰ σὲ παρακαλῶ κινήσου κομμάτι νὰ καταλάβωμεν κ' ἡμεῖς ποῦ εἶνε τὸ Εὐρωπαϊκὸν σου, διότι δὲν τὸ εἶδαμεν ἀκόμη.

Κύριον Δημαρχεῖον.

Μὰ τί τρέχει παρακαλῶ καὶ ἂν νὰ ἐχάθη ἡ ζωὴ ἀπὸ ἐκεῖ μέσα; Νὰ μὲ συγχωρῆτε, διότι σὰς ἐπισκέπτομαι συχνὰ ὡς φίλος καὶ μολονότι εἶνε πολὺ βαρετὰ ἢ ἐπίσκεψίς μου ἀλλὰ τὸ χρέος μου κάμνω. Πῶς δὲν ἐξετάζετε νὰ δῆτε καὶ σεῖς τί ἄθλιον σκούπισμα κάμνουν οἱ σκούπισταὶ καὶ ὅτι μετὰ τὸ σκούπισμα εἶνε ἀνάγκη μαρτύρων ἂν ἐγένετο τοιοῦτον; καὶ τί πρῶτον τί δ' ὕστατον εἶπω; Σὰς ἐχαλάρωσεν ὀλίγον τὰς καρδὰς ἡ Κυβέρνησις μας ἐνεκεν τῆς φιλελευθερίας τῆς

[Ζήτω] καταργήσασα τὰ καντάρια τὰ ὅποιον αἴτο ἡ ζωὴ τοῦ Δημαρχεῖου, ἀλλ' ἐσεῖς ἀδελφεὲ ἐξεκουρδίτητε τέλει. Τί ἐπάθετε ἀδελφεὲ θάρρος, διότι ἔχετε ἀκόμη πολλὰ νὰ πράξετε καὶ πολλὰ ν' ἀκούσετε νὰ προσέξατε εἰδῶ.

Φίλη Σάλπιγξ

Ἐχαλάσθη ὁ σωλὴν τοῦ νεροῦ μου. Ἄραγε τὸ Δημαρχεῖον δὲν μοῦ στέλλει τὸν τεχνίτην ὡς τὸν ἔστειλε καὶ εἰς τὴν τζαμὴν νὰ μοῦ τὸν διορθώσῃ ὡς τὸν ἐδιώρθωσεν ἐκείνης καὶ νὰ τὸν πληρώσῃ τὸ πτωχὸν, τὸ οἰκονομικὸν Δημαρχεῖόν μας ὡς τὸν ἐπλήρωσε καὶ διὰ τὸ ἔργον τῆς τζαμῆς; Ἐρωτήσατε παρακαλῶ καὶ εἰδοποιήσατέ με.

29 Ἰουλίου 85. Εἰς πολίτης".

Φίλε Σαλπικτὰ.

Ἐν νὰ σοῦ γράψω καὶ τι μὰ νὰ μὲ συγχωρῆς ἂν δὲν τὰ καταφέρω καλὰ, διότι ἡ τζεφαλή μου ἐν ζαλισμένη ποῦ τὰ σούσματα ποῦ τῆς ἔκαμεν ἕνας Χριστοδουλῆς κοπέλλι τοῦ Ν. Λοιζίδη ποῦ τὴν Λευκωσίαν. Ἐπέρνου φίλε μου καλὴ μου ἀπὸ τὸ μαγαζίν του κ' ἦλθεν κ' ἐκεῖνος ἀρπαξεν τὸ ἕνα μου χέρι καὶ μὲ τὸ ἄλλο ἐπιάνεν τὴν κεφαλὴν μου καὶ τὴν ἔσουζεν καὶ μοῦ ἔλεγεν ὅτι τὸ φέσιν μου δὲν ἐν καλὸν ὅτι ζεύρω ἡγῶ εἶντα ἂν ποῦ λάλει. Βρὲ γυιέ μου—λαλῶ του—ἄφησ' με καὶ ἐν νὰ πάγω 'ς τὴν δουλειάν μου. ἐγὼ ἀλλὰ ξημάρκα ἂν ἐσὰς τοὺς χωραίταις δὲν μπορῶ νὰ κάμω ἐκεῖνος τίποτε φίλε μου. Τέλει ὕστερα ἐπίασεν τὸ φέσι μου καὶ τὸ πέταξεν χαμαὶ καὶ ἐχαχχάνιζεν ἂν τὴν μαίμουσαν. Ἐώρα ζεύρω ἡγῶ εἶντα βουζουνόπαττοι τοῦ 'πρεπαν ἄμμ' εἶντα νὰ πῆς. Γράφω σοῦ το λοιπὸν τῶρα ἐσὲ, ποῦ καθὼς μοῦ εἶπαν δὲν σ' ἀρέσκουν τούταις ἢ δουλειαῖς, τζαὶ κάμε καλὰ. "Ζεύρεις με".

Λευκωσίᾳ τῇ 1 Αὐγούστου 85.

Ἐλλείψει γώρου δὲν κατεχωρίσθη ἢ κατωτέρω εἰς παρελθόντα φύλλα εἰδῶ αἰτούμεθα συγνώμην παρὰ τοῦ ἐπιστεῖλαντος.

Λάρνακι τῇ 18 Ἰουλίου 1885.

Κύριε Σαλπικτὰ.

Οὐδόλωσ ἠπόρησα ἀναγνοῦς τὰς ὕβρεις δι' ὧν ὁ "Χωριάτης" ἐστόλισε τὸ πρὸς ἀπάντην δῆθεν τῶν ὄσων ἔγραψα διάφορον του, διότι τοιοῦτον εἶνε τὸ θεμέλιον ἐφ' οὗ βασιζόμενος ὑπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τῆς πατριδος του. Ἄπαν τῶ οὖν αὐτῷ τελευταίον, αἰτούμενος συγνώμην ἂν δὲν δύναμαι νὰ δχνεισθῶ λέξεις ἐκ τοῦ εἰδικοῦ λεξικοῦ του.

Ἄνευ μακροῦ προοιμίου λέγω αὐτῷ κατὰ πρῶτον ὅτι εἶνε ἐλεύθερος νὰ καυχᾶται ὅσον θέλει, ὅτι γνωρίζει νὰ πλέκῃ καλὰ-θεῖα ἐ-

πκίνοισ, ἂνευ ὅμως τῆς ἀξιώσεως τοῦ νὰ τοὺς ἐπιδοκιμάζουσι ὅλοι. δεύτερον τὸν παρκαλοῦμεν νὰ βάλῃ ὀλίγον τὰ φτιχὰ του πῖσω του, διὰ ν' ἀκούσῃ ἂν εἶνε εἰς μόνος ὅτις ἀπεδοκίμασε τοὺς περὶ ἐξετάσεων ἐπαίνους του. Τότε θὰ βεβαιωθῇ ὅτι δὲν ἀντεπεξερχόμεθα καθ' ὅλων τῶν κατοίκων Σκάλας καὶ Λάρνακος [ὡσεὶ παρῆσαν ἅπαντες εἰς τὰς ἐξετάσεις] οὔτε πολεμοῦμεν γενικῶς τὴν κρίσιν ἀπάντων. ὡς λέγεις, διότι δὲν "ἦπα τήθησαν πάντες ὡς ἀγράμματοι ἢ ἐψεύσθησαν" ὡς σὺ τὸς λέγεις, ἀλλὰ καὶ ἔτεροι, ὧν ἡ γνώμη ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε βαρυτέρα τῆς ἰδικῆς του, [καὶ μὴ πρὸς κακοφάνισμόν του] ἀπεφάνθησαν ὡς ἡμεῖς. Τὰς δὲ ὀλίγας ἐλλείψεις παρεβλέψαμεν, διότι ἀποβλέποντες εἰς τὸ γενικὸν εὖρομεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ἐγένοντο ἀρκεταὶ πρόοδοι καὶ ὡμολογήσαμεν τοῦτο καὶ ἐφάνημεν πολὺ ἐπιεικεῖς ὅσον καὶ ἡ εὐγενία σου. ἐὰν δὲ δὲν εἰδείνυτο τόσον ὑπερβολικὸς εἰς τοὺς ἐπαίνους, ὅσον αὐστηρὸς ἐφάνης πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Σκάλας, δὲν θὰ ἐγράφομεν τίποτε. Διότι κὰν διαρραγῆς φωνάζων ὅτι ὁ "Χωριάτης" οὐδὲν ἀνέφερε περὶ τῶν ἐξετάσεων τοῦ Παρθενωγαγίου Σκάλας καὶ ἀποκαλῶν ἡμᾶς διὰ τοῦτο ψεύστας, ὁ 31 ἀριθμὸς του διαψεύδει σαφῶς τὸν 35 καὶ μαρτυρεῖ ὅτι δὲν εἴμεθα ἡμεῖς εἰ ψεύσται. Ἄλλ' ὡς φαίνεται, ὁ Αἰσωπος "Χωριάτης" κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀπὸ τὸν θυμὸν του βέβαια, ἔβαλε κατὰ λάθος τὸ δισάκκιόν του ἀντίστροφα καὶ ἡ ὀπισθεν πῆρα εὕρισκετο ἐμπροσθέν του. Ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται τὰ πράγματα καὶ δὲν εἶνε μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς κολακείας προτέρημα τοῦ ζητεῖ νὰ μᾶς φορτώσῃ. Ἄλλὰ, πρὸς Θεοῦ, εἰς τί συνίσταται ἡ κολακεία ἡμῶν πρὸς τὴν δεσποτύνην Παγκαλοῦ; Εἰς τὸ ὅτι ὠνομάσαμεν αὐτὴν πρῶτον βᾶθμιον διδασκαλίαν τῆς νεῖας μεθόδου ἢ πρῶτον τόπειρον; Ἄλλὰ τότε, μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἶνε ἐπίσης κολακεία καὶ τὸ νὰ εἴπη τις "Ὁ κ. Χ. Κουππᾶς συντάκτης τοῦ "Χωριάτου" κτλ. κτλ."

Τί δὲ νὰ εἴπη τις περὶ ὄσων ἀπαντᾶ εἰς τὴν παρατήρησίν μας ἐπὶ τῆς διατριβῆς τῶν γονέων περὶ τοῦ πατόγου ὃν ποιεῖ δημοσιεύων καὶ ἑτέρων ὁμοίων καὶ εὐχαριστήριον, καὶ, καί; Εὐφωῖς τὸν παρέβαλέ τις πρὸς ἀνθρώπον ὅστις ἀφοῦ κλάσῃ ζητεῖ νὰ μιμηθῇ τὸν ἦχον τοῦ πόρδου του ἢ διὰ τοῦ ποδός του ἢ διὰ τῆς καρέκλας του ἵνα πεισθῶσιν οἱ παρόντες ὅτι καὶ ὁ πρῶτος ἦχος ἦτο ὁμοίος τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου. Ἐὰν ἔχη πάλιν δεκάδα τινὰ μόνον ὑπογραφῶν ἐκ τῶν 100 περίπου γονέων τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μὴ τὰς δημοσιεύσῃ.

Ταῦτα διὰ τελευταίαν φορᾶν, διότι ἡμῶν τὸ ἐπάγγελμα δὲν εἶνε τοῦτο.

Ὁ ἀμερόληπτος.

Η Μ Α Κ Ε Δ Ο Ν Ι Α

(συνέχεια)

ΑΣΜΑ Γ' (ὕπο Η. Συνοδινού.)

ΠΑΝΤΟΥ ΠΑΝΤΟΥ ΕΧΘΡΟΙ ΜΑΣ.

Τὴν ἔξοχον διάνοιαν συκοφαντ' ἢ μωρία
 Τὸν φθόνον πάντα προκαλοῦν τὸ κάλλος καὶ ἡ ρώμη.
 Τοῦ ρόδου εἶνε δυστυχῶς πικρὰ ἢ ἱστορία.
 Σκληροὶ, ἀλλ' ἀπαράβατοι, τῆς φύσεως οἱ νόμοι.
 Τῶν ἐθνοτήτων ἢ Ἑλλάς πασῶν μᾶλλον ὠραία,
 Θὰ ἦτο τύμβος πρὸ πολλοῦ, ἂν δὲν ἦτο γενναία!

Στραφῆτε περίξ, Ἑλληνες! . . . Παντοῦ, παντοῦ ἐχθροὶ μας!
 Ὁ γαλανός μας οὐρανὸς ἐτάφ' ὑπὸ νεφέλας,
 Βορβολακεὶ διέρχονται οἱ ἐνδοξοὶ κοῖροι μας.
 Θεῖλλας ἐξ ἀνατολῶν, ἀπὸ δυσμῶν θεῖλλας!
 Κατακλυσμὸν ἐκ τοῦ Βορρᾶ τὰ πάντα προαγγέλλουν,
 Κ' αἱματωμένας ἤρχισαν ψεκάδας νὰ μᾶς στέλλουν.

Μαζὺ μὲ τὴν Ἑλλάδα μας καὶ μὲ τοὺς πάλαι χρόνους
 Τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ παρῆλθον οἱ αἰῶνες.
 Οἱ γίγαντες ἐξέπνευσαν εἰς νόνους ἀπογόνους,
 Τῆς Ρώμης διεδέχθησαν τοὺς ἀετοὺς ταῶνες.
 Ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς παραλλαγή ὅποια!
 Μὲ τὴν Μεσόγειον ζητεῖ ν' ἀναμιχθῆ Κασπία.

Ἀφ' οὗτο ἐνεφώλευσεν ἡ Ἄρκτος εἰς Εὐρώπην,
 Ὅ,τι ὠραῖον κ' εὐγενὲς ἀπώλεσεν ὁ κόσμος.
 Τέρατα βλασφημολόγωσα σκηνώουν εἰς Ροδόπην
 Καὶ μὲ τὸ κνοῦτο τρέχουσι θανθάλας καὶ ἀκόσμως,
 Τῆς ἀρετῆς καὶ τρόπαια καὶ τύμβου; νὰ σαρώσουν
 Κ' ἐπὶ τὸ κρηνωδέστερον τὸν κόσμον ν' ἀλλοιώσουν.

Ἐπάρατος ὅστις λαός, Ρωσσία, τ' ἀγαπήσῃ,
 Ρωσσία τοῦ δεσποτισμοῦ, ἀγέλη λαοκτόνων,
 Τίς μὴ προδότης Ἑλλήν, τίς ποτὲ θὰ λησμονήσῃ,
 Ὅτ' εἶνε ἀδιάλλακτος αὐτὸς; ὁ Ρῶσσοι μόνον
 Σ' ἀρέσει τὸ Βυζάντιον; Κ' ἐν τῇ διασπορᾷ σου
 Αὐτὰ θὰ σὲ παρηγοροῦν τὰ φροῦδα ὄνειρά σου.

ὦ! πλέον δὲ μᾶς ἀπατάς, ἠμόθηρηκος Ρωσσία!
 Ἑλληνοκτόνον τοῦ Ὀρλώφ μᾶς ἀπώθει τὸ φάσμα.
 Τῶν δέκα μυριάδων μας Ἑλλήνων ἡ θυσία
 Εἶναι τὸ μυριόστιχον τῆς ἀρετῆς σου ἄσμα.
 Ἀφ' οὗ τοσαύτας δι' ἡμῶν ἐπωφελήθης νίκας,
 Ἐκμεταλλεύθης καθ' ἡμῶν τὰς μεθ' ἡμῶν συνθήκας. (1)

Παρῆλθεν ὁ καλὸς καιρὸς, ὅποτε ὡς νηπίων,
 Εὐπίστον τὸν ἠμόδοξον λαόν μας ἀπεπλάνας
 Κ' εἰς τὴν ἀγχόνην ἔψωνες διὰ χρυσῶν ἀμφίων.
 Μὲ τῶν Βουλγάρων σήμερον τοὺς ὀγκηθμοὺς παιᾶνας,
 Καὶ διὰ τῆς Μογγολικῆς τοῦ πρώτου Πέτρου σφύρας
 Θραῦσον τοῦ Βυζαντίου μας τὰς θεοκτίστους θύρας.

Προχθὲς εἰς Φιλιππούπολιν ἐπαίχθ' ἡ πρώτη πράξις
 Τῆς φονικῆς πολιτικῆς, καὶ τὰ ἐκβράσματα σου,
 Ἄτινα μετὰ τῶν Κράτων κατόρθωσας νὰ τάξῃς,
 Ἐδειξαν τὰ φιλόθροπα, τ' ἀβρὰ αἰσθητά σου.
 Καὶ δι' αὐτῶν, πλὴν παρὰ σοῦ ὁ ἀνὰξ μας ὑβρίσθη,
 Κ' ἡ μισητὴ σου πάντοτε σημαία μας ἐσχίσθη.

Ἡ δόξα ἐπαξία σου, ἀγρία Πανσπερμία!
 Ἀξία τοῦ πολιτισμοῦ τὸ σύμβολον νὰ σχίξῃς!

(1) Τίς Ἑλλήν, τίς ἄνθρωπος ἀγνοεῖ τὴν διαγωγὴν τῆς
 Ρωσσίας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Β' Αἰκατερίνης, ὡς καὶ τὴν
 ὅποιαν ἐν Ἀδριανουπόλει ὑπέγραψε συνθήκην μετὰ τῶν Τούρ-
 κων τῷ 1769, ἀφεθέντων νὰ κρεουργηθῶσιν 102,000 Ἑλ-
 λήνων ἐν Πελοποννήσῳ, ἐγερθέντων παρὰ τοῦ Ρώσσοι ναυάρ-
 χου Ὀρλώφ κατὰ τῶν Τούρκων, μέχρις οὗ κατώρθωσεν ὅ,τι
 ὑπὲρ ἐαυτῆς ἡ Ρωσσία παρὰ τῆς Τουρκίας ἐζήτηει.

Κατὰ γερόντων καὶ βρεφῶν ἡ νίκη σου Κιθμεία!
 Φυλὴ τοῦ εὐεργέτας σου πλασμένη νὰ λογιζῆς;
 Ἀπὸ τὸν χριστιανισμὸν οὐδόλως φωτισθεῖσα,
 Καίτ' ὑπὸ τοῦ ἁγίου μας Κυρίλλου βαπτισθεῖτα!

Ἐν ᾧ ἔτι ἐώρταζες τὴν χιλιετηρίδα
 Τῶν Θεσσαλονικέων μας ἀγίων, ὧν συγχρόνως
 Ὡς σλαυϊκοῦ φυλετισμοῦ τὴν θεῖαν τῶν πατρίδων
 Σκληρῶς ἐσυκοφάντησες καὶ ὕβριτες ἀπόνως,
 Τὴν χιλιετηρίδα τῶν ἐνῶ ἔτι ἐτίμας,
 Τὸ ἔθνος τῶν ὀχλῶν τοῦ ἐλίθαζ' εἰς τὰς ρύμας.

Ἐὰν δὲν ἦτο θάρβαρος, Ρωσσία, θὰ σ' ἠρώτων.
 Ἐγνωρίζεις τῆς ἑλληνικῆς σημαίας τὴν ἀξίαν;
 Πλὴν ἐκ θαρβάρων ἢ Ἑλλάς δὲν πάσχει ἤδη πρῶτον;
 Πρὶν γίνουσι ἔθνη αἱ φιλαὶ τὴν εἶδον Γαλαξίαν,
 Παρηγορίας ἀγγελῶν εἰς τὰ δεσμὰ τὴν εἶδον
 Καὶ χαραυγὴν προσδοκιῶν ἀπὸ τῶν καταγιγίδων.
 (ἀκολουθεῖ)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἀπίσσα γρ.	210—214
„ συνήθη γερά,	195—205
„ κόκκινα καὶ ξυλισμένα	170—185
Ρακή σοῦμα ἢ ὀκὰ παρ.	65—68
σίτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ.	22—25.
κριθὴ „ „	11—12.

Λύσις τοῦ 73 αἰνίγματος.

Ὁ “Θρήνος” συνοδεύεται μὲ κοπετοὺς καὶ πόνους;
 καὶ ὁ “Ρῆνος” μὲ τὸ ρεῦμά του διδοὶ κερπούς ἀφθόνους.
 Λεμησσοῦ Αὐγούστου 14. Μ. Ι. Εὐθύβουλος.

Λύσις τοῦ γαλλικοῦ Fard—Eau.

Αὐτὴρ ἀμφοτέρων καὶ ἰ κ. Γ. Κάρταλις ἐν Λεμησσοῦ.

Αἶ ν ι γ μ α 74

Μὲ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἔχω μὲ φιλεῖς καὶ σὲ φιλω
 ἀλλ' ἂν ταύτην ἀφαιρέσῃς
 κ' ἐκ τῶν σπλάγγων μ' ἄλλην θέσης
 τότε βέβαια εἰς μάχῃ; τοὺς ὀπλίτας ὀδηγῶ.
 Λεμησσοῦ Π. Χριστοδουλίδης.

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Ε Ι Σ .

ΚΛΩΣΤΑΙ ΔΙΑ ΡΑΨΙΜΟΝ.

Οἱ θέλοντες νὰ ράπτωσι μὲ κλωστήν καλῆς ποιότη-
 τος καὶ δυνατὴν πρέπει νὰ παρατηρῶσι τὴν μάρκαν τοῦ
 κατασκευαστοῦ ἐπὶ ἐκάστου καρουλλίου, διότι ὑπάρχουσι
 πολλοὶ κακαὶ ποιότητες κλωστῶν καὶ οἱ καταναλωταὶ
 μὴ γνωρίζοντες νὰ διακρίνωσιν αὐτὰς ἐκ τῆς μάρκας
 τοῦ καρουλλίου, συγχίζουσι καὶ τὰς καλὰς.

Ἡ καλλιτέρα ποιότης διακρίνεται ἐκ τοῦ ὀνόματος Ι.
 καὶ Π. Κόατζ, ὅπερ ἔχει ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους τοῦ κα-
 ρουλλίου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλου μίαν ἀλυσὴν ἐν εἶδει δακτυ-
 λίδιου. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ μάρκα αὕτη εἶνε δοκιμασμένη
 καὶ προτιμᾶται παντοῦ καὶ πάντοτε, ἕκαστος δύναται
 νὰ κάμῃ τὴν δοκιμὴν εὐκολώτατα.

Ὁ Κοσ. Φίλιππος Χρ. Λαμπῆς μετακομίσας τὸ Ζα-
 χαροπλαστεῖόν του «ἡ Λεμησσοῦ» εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 143
 καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ὁδῷ καὶ ἀγορᾷ κείμενον μαγαζεῖον, εἰδο-
 ποιεῖ πάντας, ὅτι διαφόρων εἰδῶν καὶ καλλίστης κατα-
 σκευῆς γλυκίσματα πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς
 συγκαταβατικωτάτας τιμὰς, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἐπι-
 σκεπτόμενοι τὸ Ζαχαροπλαστεῖόν του ἐξέρχονται κατὰ
 πάντα εὐχαριστημένοι.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
 ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.